



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3008/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Татјана Давидовић, адвокат из ..., против туженог "Електрометал" а.д. Београд, чији је пуномоћник Драгослав М. Рулић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке о додели стана, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1146/2019 од 21.05.2020. године, у седници одржаној 12.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1146/2019 од 21.05.2020. године, као недозвољена.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1978/17 од 02.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништена одлука стамбене комисије туженог од 17.02.2005. године и 29.03.2005. године, којим одлукама је додељен стан на неодређено време ББ, као и одлука УО туженог од 10.05.2005. године и решење директора туженог од 11.05.2005. године, као незаконите. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да поново спроведе поступак доделе предметног стана, како је изреком наведено. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилу накнади трошкове парничног поступка у износу од 775.500,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 1146/2019 од 21.05.2020. године, ставом првим изреке, одбио жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду, у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом изреке и тужба тужиле, у делу којим је тражила да се обавезе тужене да поново спроведе поступак доделе предметног стана, како је изреком наведено, одбачена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију у смислу члана 403. Закона о парничном поступку.

Тужилу је поднела одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.

72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Тужба у овој парници поднета је 28.03.2005. године, ради поништаја наведених одлука туженог о додели, на неодређено време, стана који се налази у ... у Ул. ... бр. Из списка произлази да је тужиља запослена код туженог и постављеним тужбеним захтевом тражи поништај одлука туженог, као послодавца, којима је додељен стан на неодређено време лицу запосленом код туженог. Имајући у виду наведено, ова парница спада у парнице из радних спорова која се не односи на новчано потраживање. Вредност предмета спора коју је тужиља означила у тужби износи 50.000,00 динара.

Међутим, одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживања у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужиља тужбом тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, а да је побијана вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије од 40.000 евра у динарској противвредности на дан подношења тужбе, то ни ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**